

JOC IREPETABIL

STOMFF ANDREI AUREL

JOC IREPETABIL

Rătăcitor, am poposit pe Tera,
În emisfera unde locuiești.
Nu mă iubești deși ești baiadera
Ce m-a robit cu ochii săi cerești.

Mi-am făurit din ei un fel de templu
Ca să-l contemlu când îmi va fi greu.
El e mereu supremul meu exemplu
În care eu te regăsesc în eu.

Nu te mai am, dar te-am avut vreodată?
Ciudată, mintea mea te-a plăsmuit?
Iubit ți-am fost făptură minunată
Și te-am pierdut? Sau nici nu te-am găsit?

De te-am pierdut înseamnă că ai fost
Viu adăpost iubirii ce ți-o port.
Suport cu greu acest destin anost.
Eu te-am iubit, ca un soldat un fort.

M-am apărat cu tine toată viața.
În fața ta mereu m-am înclinat.
Păcat e doar că trece dimineața
Și visul e mereu mai depărtat.

Ce piramide te mai pot ascunde?
De unde să te readuc în mine?
Străine-mi par venindele secunde.
Ce să-mi aducă ziua care vine?

Ești încrustată dincolo de gând.
Rând după rând, eu mi te-am scris în minte.
Între cuvinte te descopăr când
Încerc să-mi spun că te-am iubit fierbinte.

Nu te-am iubit ci încă te iubesc!
Trăiesc neconținut atras de tine.
Alexandrine încă făuresc
Dar ce pot ele oare să aline?

Ce fel de stele pot să mai culeg?

Aleg zadarnic drumul către soare.
Cu nepăsare, dorul mi-l reneg
Dar te iubesc neprihănită floare.

Lumina ta e non corpusculară
Povară care nu mă înconvoaie.
Ploaie trecând prin viața mea, fugară,
De ce-ai intrat în strâmta mea odaie?

M-ai inundat și totuși sunt pustiu,
Mai scriu doar un volum și mă retrag.
E-atât de vag tot ce credeam că știu!
Aș vrea să-mi vând conștiința unui mag.

Nu sta pe gânduri, ia-mă Belzebut.
E mai plăcut cazanul tău cu smoală.
Mi-e ireală fuga în trecut.
Iubirea sapă-n mine ca o boală.

Mă cumperi ieftin. Prețul meu? Un vis!
Abis care mă cheamă ceas de ceas.
Cred c-am rămas pe țărmul interzis.
Hai Belzebut, mai am un singur pas.

...

Ți-am fost în altă viață sorocit.
Și te-am găsit acum, întâmplător.
Nu mă-nfior, de-o viață te-am iubit.
De ochii tăi o viață-mi va fi dor.

În găuri negre universul ninge.
Se stinge infinitul în finit.
Un răsărit de soare nou învinge.
Și jocul se reia la nesfârșit.

Doar noi suntem în timp irepetabili
Și incapabili totuși să fugim.
Nu știm, pilaștrii lumii, incasabili,
Să-i sfărâmăm și sincer să iubim.

Nu știm sau poate nu avem putere.
Stinghere gândurile noastre fug.
Un rug de-aprinzi, întunecimea piere.
Întorci destinul cu un fier de plug.

Din ochii tăi mi-am făurit o casă.
Mireasă mi-e o simplă amintire.

POEZII ONLINE

O plăsmuire blândă și frumoasă
Ești tu, necugetata mea iubire!